

[Pia Gjellerup]

Siden Socialdemokratiet allerede i foråret 1988 fik vedtaget to beslutningsforslag for at imødegå det stærkt stigende antal tvangsauktioner, har Folketinget gentagne gange behandlet forslag herom. Senest har vi i forsommeren vedtaget den såkaldte boligpakke, der allerede er forlænget én gang, og som nu foreslås forlænget på ny.

Meningen med den midlertidige boligpakke var at skabe arbejdsro til at udforme mere målrettede og permanente initiativer på ejerboligområdet. Dette har vi ikke set fra den tidligere KVR-regerings hånd, og vi kan heller ikke i dagens forslag se antydningen af en mere målrettet indsats.

Vi er fra Socialdemokratiets side ubetinget velvilligt indstillet over for en ny boligministers ønske om at sætte sig grundigt ind i problemstillingerne før et endeligt udspil. Derfor meddelte vi på et tidligt tidspunkt i valgkampen, at da Folketinget på grund af valget ikke ville have lejlighed til at vurdere udviklingen på ejerboligmarkedet løbende eller behandle forslag herom, lagde vi op til en kortvarig forlængelse på et par måneder uden yderligere diskussioner. Det mener vi fortsat er sagligt og forsvarligt. Den omkostning, der er ved en sådan forlængelse, er vi rede til at finansiere.

Vi synes, at en forlængelse på 6 måneder som foreslået af regeringen er alt for lang betænkningstid at bevilge sig selv. Selv om vi har fået en ny boligminister, som jeg i øvrigt vil benytte lejligheden til at byde velkommen i den boligpolitiske debat, må regeringen i løbet af meget kort tid være parat til at forelægge Folketinget samlede initiativer med henblik på stabilisering af ejerboligmarkedet.

Regeringen er vidende om, at det er nødvendigt med en garanti for fastholdelse af værdien af rentefradrag for fastforrentede lån i egen bolig. Før boligkøberne føler sig sikre på, at de grundlæggende vilkår, de køber bolig på i dag, vil holde i god, lang tid fremover, vil der være omsætningsproblemer og uro og utryghed på ejerboligmarkedet. Regeringen ved også, at det er påtrængende nødvendigt at få skabt øget aktivitet i det danske samfund, før vi for alvor får bugt med de mange tvangsauktioner. Begge disse områder er regeringen vidende om, men enten ønsker den ikke at tage konsekvensen, eller også – og det er måske lidt mere venligt – magter den det ikke.

Der skal tages flere initiativer på andre områder i den kommende periode, før vi kan tale om et samlet initiativ. Også disse områder er kendt af regeringen. Der er bl.a. tale om en forenkling af reglerne om tvangsauktioner og en udbygning af tvangsauktionsordningen hen imod en egentlig akkordordning. Der er brug for en samlet løsning, der baserer sig på erfaringer fra virkelighedens verden. Disse erfaringer er regeringens forslag desværre heller ikke rigt på, tværtimod, men det kan vi selvfølgelig prøve at få rådet bod på under det udvalgsarbejde, der forestår.

Jeg har yderligere noteret mig, at regeringen ikke har antydningen af forslag til, hvorledes man skal finansiere den mere end halve milliard kroner, som lovforslaget koster. Det falder desværre helt i tråd med, hvordan regeringen handler på øvrige områder i Folketingets arbejde, men jeg kan godt sige her som afslutning, at vi i Socialdemokratiet ikke vil give penge ud, hvis vi ikke nøje kan vise, hvorfra vi kan skaffe dem.

Pernille Sams (KF):

I den konservative folketingsgruppe finder vi, at det er nødvendigt med denne forlængelse af boligpakken med endnu 6 måneder. Såvel boligomsætningen som tallene for tvangsauktioner peger på, at det er nødvendigt med den minimale stimulering af markedet, som stempelefriheden udgør, men vi betragter det stadig væk som en kortsigtet nødløsning på nogle grundlæggende problemer, som hele ejerboligmarkedet er præget af, og som ikke kan løses med kortvarig lovgivning.

At købe en bolig og binde sig for en stor udgift og opsparing i 20 eller 30 år er noget af det mest langsigtede og økonomisk mest belastende, som mange familier kommer ud for.

Derfor kræver sådanne større beslutninger også, at der hersker politisk stabilitet omkring de afgørende linier rent økonomisk, at man ikke skal gå og frygte fordyrelser på grund af ændring i rentefradrag eller andet. Det Konservative Folkeparti står fast på, at vi ikke vil medvirke til ændringer, der forringer boligejernes skattemæssige situation, tværtimod.

Generelt er det vigtigt, hvis Folketinget kunne udsende det signal, at der ikke vil ske politiske ændringer, som undergraver de dispositioner, den enkelte familie har truffet i henhold til